

BOG

ULVEKVINTEN (/BOEGER/ULVEKVINTEN)

Af Trisse Gejl (/forfattere/trisse-gejl) (2016)

LÅN PÅ BIBLIOTEKET ([HTTPS://BIBLIOTEK.DK/DA/SEARCH/WORK/?SEARCH_BLOCK_FORM=870970-](https://bibliotek.dk/da/search/work/?search_block_form=870970-)

BASIS%3A52203201&FRAGMENT=CONTENT)

Log ind (/user/login?destination=/boeger/ulvekvinten) for at anmelde

Facebook ([http://www.facebook.com/share.php?](http://www.facebook.com/share.php?u=http://litteratursiden.dk/boeger/ulvekvinten&title=Ulvekvinten)

Tweet ([https://twitter.com/intent/tweet?](https://twitter.com/intent/tweet?url=http://litteratursiden.dk/boeger/ulvekvinten&status=Ulvekvinten+http://litteraturside)

u=http://litteratursiden.dk/boeger/ulvekvinten&title=Ulvekvinten) url=http://litteratursiden.dk/boeger/ulvekvinten&status=Ulvekvinten+http://litteraturside

Zoe er pianist og underviser på konservatoriet. Hun drømmer om at komponere igen. Frederik er hendes nårige søn. Han er god til matematik og computerspil. Beate er fotograf og Zoes veninde. Hun er lige blevet forladt af sin mand. På kryds og tværs er de tre blevet hinandens faste holdpunkter. Men da Zoes liv går i sort, bliver der vendt op og ned på alle relationer.

TAGS: **DEPRESSION (/TAXONOMY/TERM/2176)**

FAMILIEN (/TAXONOMY/TERM/2968)

KÆRLIGHED (/TAXONOMY/TERM/41)

VENSKAB (/TAXONOMY/TERM/11167)

ANMELDELSE

15 feb.16

(/users/line-hoffgaard)

Af Line Hoffgaard (/users/line-hoffgaard)

Skribent

En kvindes sammenbrud oplevet gennem sønnens og venindens øjne. Trisse Gejl er tilbage med en stærk og medrivende fortælling om kærlighed og familierelationer.

”Jeg tror på ulvekvinten, sagde han.

Sami så på ham. Ulvekvinten?

Ja. Sådan en tone der er der, men som vi ikke kan høre.

Hvordan det?

Den er der i virkeligheden, men den stemmer ikke med vores virkelighed, så vi laver den bare om og hører noget andet. Min mor kan godt lide den, fordi den er rigtig, men forkert.”

Zoe er pianist og gift med Thomas, som er i gang med et Ph.d. projekt og derfor ikke hjemme i flere dage ad gangen. Sammen har de sønnen Frederik på ni år.

Hverdagen begynder at skride for Zoe, da hun pludselig ikke kan komponere musik mere og ud af det blå tager Frederik med på en tur uden bagage og uden at give Thomas besked om, hvor de er. Hun glemmer også at tage sig af det huslige og Frederik, når Thomas er væk hjemmefra, og langsomt går det op for Zoes omgivelser, at hun er ved på vej ud over afgrunden og har brug for hjælp.

Frederik spiller skydespil på nettet med jævnaldrende fra hele verden og finder her et frirum. For selvom han ikke siger noget, kan han godt fornemme, at der er noget galt med hans mor; i måden hun lugter på når hun har det godt eller skidt, om der er mad i køleskabet til ham, eller når han kan se, at hun ikke har sovet en hel nat. De voksne inddrager ham ikke rigtig i, hvad der foregår, så Frederik gør sig bare umage for ikke at være til gene, går stille med dørene og holder hele tiden et vågent øje på sin mor.

"Han lyttede efter lyde nede fra køkkenet. Han kunne altid høre, om hun var glad. Han kunne altid høre, hvordan han skulle komme ned. Om han skulle glide stille ned på en stol, eller om han godt kunne bumle lidt."

Beate er fotograf og Zoes bedste veninde. Hun er nyligt blevet forladt af sin ældre mand og forsøger nu at genfinde sit ståsted uden ham. Hendes papsøn Jonathan er flyttet til New York, og også ham savner hun brændende. Hun vil gerne dele sin sorg med Zoe, men indser sent, at Zoe er blevet mere og mere fraværende og usammenhængende at snakke med, som tiden går.

Romanens omdrejningspunkt er Zoes sammenbrud, som opleves på nærmeste hold af Frederik, Beate og Thomas. Det starter langsomt, og de små tegn er der, hvis man kigger godt efter. Men hverken Thomas eller Beate ser dem, og måske er Frederik den eneste, der oplever den lange optakt til sammenbruddet uden at kunne sætte ord på det. Læseren kan (selvfølgelig) også følge med, og man må virkelig sidde på hænderne for ikke at råbe "omsorgssvigt". Da Zoe begynder at udvise en meget utilregnelig adfærd og er til fare for sig selv og Frederik, eskaleres tingene, og Thomas indlægger hende. Pyha så tæt på afgrunden, tænker læseren yderst på stolekanten. Hvad der videre sker, skal ikke afsløres her.

Trisse Gejl har skrevet en ny stærk roman om kærlighed og familierelationer. Om den magtesløshed og sorg det er at stå et psykisk svækket menneske nær og som pårørende ikke have en jordisk chance for at forstå den syges verden. Om at se til, mens et menneske, man elsker, langsomt forandres og forsvinder. Barnets oplevelse af at se sin mor gå til grunde er hjerteskrærende, og med denne synsvinkel indfanger Trisse Gejl tragedien ekstra stærkt. Bered dig på en tudetur af de store!

Oprindeligt skrevet af Line Hoffgaard, Litteratursiden.

BOGDETALJER

Andre bøger af Trisse Gejl

